

der måske kommer til at lytte til fru Pia Kjærsgaard og så tror, at der virkelig er utrygt at være i Århus, og det er jo noget sludder ud over alle grænser.

Vi, der så f.eks. bor i det byområde, hvor vi har haft byudvalgsarbejdet i gang nu gennem mange år, ved selvfølgelig godt, at der har været nogle problemer. Det var der for nogle år siden. Disse problemer gik vi så i gang med lokalt. Vi fik etableret byudvalgsprojektet. Vi fik etableret huslejenedsættelser. Vi fik etableret beboerrådgivning.

Der er også ting, som vi stadig væk må efterlyse, og som også, håber jeg, kommer ind i diskussionen om de ting, regeringen kommer med, og som vi gerne vil drøfte med regeringen. Det kan være ungdomsklubber, det kan være øget adgang til idrætsklubber, og det kan først og fremmest være beskæftigelse og uddannelse. Der er en række ting. Det kan være en omprioritering, som kan skabe det økonomiske råderum for huslejenedsættelser i byggerierne. Det kan være byfornyelsen, som kan målrettes til også at være med i spil om løsning af sociale problemer.

Der er rent faktisk en række muligheder, og det er de muligheder, diskussionen bør koncentrere sig om. Men jeg synes også, jeg i debatten i dag har hørt – bortset fra de tre partier, der har ført sig frem med rabiate forslag til vedtagelse – meldinger fra de øvrige partier om, at nu skal vi ind i det konkrete arbejde. Og det giver da trods alt forhåbning om, at der er et flertal til stede i Folketinget, som ikke ønsker at bygge på at oppiske frygt, som ikke ønsker at nære fremmedhadet, men som ønsker at gå ind i en konkret løsning af disse ting.

Vi har fra Enhedslistens side sendt regeringen en syvpunktsplan med hensyn til en bolig-social indsats, og vi mener som sagt først og fremmest, at også beskæftigelse og uddannelse i disse bykvarterer skal ind i billedet. Så bliver der en mulighed for at føre en politik, som ikke baserer sig på myter, som ikke baserer sig på frygt, men som baserer sig på et konkret, omhyggeligt, sagligt arbejde i samarbejde med beboerne i de pågældende områder om at opnå resultater og forbedringer.

Den rapport, som er blevet lavet om byudvalgsarbejdet, viser jo, at det ikke er alt, som er lykkedes, men at der rent faktisk er positive erfaringer med en række af de tiltag, men nogle af dem har ikke fået lov til at virke fuldt ud i dyb-

den og længe nok og skal derfor forstærkes, og det må være det, indsatsen skal samles om.

Jeg vil da i hvert fald fra Enhedslistens side give tilsagn både over for regeringen og over for det flertal, der forhåbentlig viser sig, om, at Enhedslisten vil gå ind og være konstruktivt med i dette arbejde, som kan give sig udslag i konkrete vedtagelser i de kommende måneder.

Jann Sjørnsen (KRF):

For ikke meget mere end et år siden havde Folketinget en forespørgselsdebat om voldskriminalitet foranlediget af Dansk Folkeparti, og nu får vi så, om jeg så må sige, opfølgningen her i dag.

Jeg vil godt understrege, at dengang som i dag er Kristeligt Folkeparti naturligvis enig i, at voldskriminaliteten i vort samfund er et alvorligt problem, også selv om der statistisk set ikke er belæg for at sige, at den er stigende, endsiige markant stigende, for de udlændinge, der er i vort land. Men uanset det er ét voldsoffer et voldsoffer for meget.

I forbindelse med førnævnte forespørgselsdebat fik Kristeligt Folkeparti vedtaget et forslag – V 16 hedder det – som bl.a. opfordrer regeringen til at lade Straffelovrådet give en samlet vurdering af strafferammerne.

Når vi står bag det forslag, er det, fordi vi gerne vil være med til at overveje hårdere straffe for voldskriminalitet, men vi ønsker at gøre det, uden at vi forvrænger proportionerne i strafferammerne. Derfor ser vi frem til Straffelovrådets samlede vurdering og også de eventuelle forslag, rådet måtte komme frem til med hensyn til ændringer i straffeloven.

Selv om Straffelovrådet arbejder og altså vurderer tingene i øjeblikket, skal det selvfølgelig ikke afholde Folketinget fra at vedtage eventuelt hårdere straffe her og nu, hvis det ellers er meget påkrævet. Men vi finder fra Kristeligt Folkepartis side altså ikke for nærværende, at det er det mest påtrængende behov på voldsområdet. Vi mener, at der er sket opstramninger de senere år, som gør, at man allerede er gået langt ad den vej. Vi mener, at der er grund til i stedet at lægge tyngden på den forebyggende indsats, for det er jo dér, man for alvor skal tage fat med konkrete løsninger, hvis man skal sikre sig, at man får bekæmpet voldskriminaliteten og specielt får bekæmpet det, som vi fokuserer på i dag i debatten: indvandrevolden og gadebandekriminaliteten.